

BOOKINO

‘Η Ἀρχὴ μου εἶναι ἡ γνωμη
μου γιὰ τὴν ὅποια δέν δίδω λογα-
ριασμὸ κανενὸς.

**ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΗΛΗΣΤΕΑ**

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

N. G. ΜΑΓΡΙΧΗΣ

ΕΚΔΙΣΕΤΑΙ ΔΥΟ ΦΟΡΑΙΣ
ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Γιὰ δὴ τὴν Ἑλλάδα κάθε⁴⁸
φύλλα . . . . Φρ. 5
Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . . 8

**ΤΙΜΗ ΚΑΘΕ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΕΠΤΑ 10.**

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΛΟΥΣΤΡΑΤΖΗΔΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Πρὸς τοὺς ἀξιότιμους κύριους κυρίους
Τρικούπιστας.

ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ άΦΕΝΤΕΣ, κύριοι ἀντιμούτσουνοί μας.

Τὴν περισσεύην ἐδίδομάθε ἐπάθημε. ὅτι μέσα εἰς τὸ Βουλευτήριο ἐμίλησετε γὰρ φόσους, καὶ ὅτι ἀντὶς νὰ βάλλουν ἄλλους φόρους εἰς ἑμῖς, νὰ μᾶς βάλλουν μόνον ἔναν, ἥγουν καὶ δηλαδή, νὰ κολλᾶμε εἰς τὴν πόντα τοῦ παπούτσιοῦ ὅπεραν γραμματόσημο ἀπὸ ἔξα λεπτὸν ἀπὸ τὰξις δεκαν λουστρέρουμε, τὰ παπούτσια, καὶ τοῦτο νὰ τὸ κάνουμε ὑπὸ ἀτομικῆς μας ἱρού συνης, καὶ ὅτι, ἀν λείψουμε νὰ τὸ γολλήσουμε θὲμας σεκουνεστράρουνε (-ατασχέπουν) τὸ πάτιναις, (πογιαῖς), τὸ δὲ βούρτσαις, (ψήτραις). Τὸ μπαγκούλι καὶ ἄλλα κινητὰ καὶ ἀκίνητα μαζί μὲ τὸ μπερετόνι, (κεφαλοκάλυμμα), καὶ νά μης ἐμποδίσουμε ἀπὸ τὴν ἐξάσχησις τῆς ἐπιστήμης μας.

Αφοῦ λοιπὸν ἐμάθημε αὐτὴν τὴν εἰδησίας, ἐμάζωτήκαμε δόλοι
εἰς λουστριτζῆδες, καὶ ἐκάμψαμε συμβούλιο, καὶ ἀποφασίσαμε νὰ
σᾶς στειλουμες τὸν ἀφεντικὸν σας, κύριοι ἀντιμούτσουνοι μας, ἐ-
τούτην τὴν ἀναφορὰ μας, καὶ ἔσοντας τούτους πάντας ἀντιμεύσου-
νοι μας, νὰ βχλλετε τὰ καλά σας, τὰ σκουτιὰ, ἔγουν ἐ-
κεῖνα, που δὲ ἐνχει ἔχετε σὰν ἐπήγχινε εἰς τὸ σχολεῖο τῆς νύχτας,
ἴγουν, καθὼς καὶ τοὺς λόους σας καταλαβάζετε, εἰς τὸ συγχωρε-
μένο τὸ Γουίστ-κλουν, διόπου ἔταιρνες μάθημα μὲ τὴν Σύνοψι
ἢ τὸ χέρι, καὶ δὲ ἄλλος μὲ ἐκεῖνα τὰ σκουτιὰ που ἐπήγαινε εἰς
τὸ σχολεῖο τῆς Πάντοθε, καὶ εἰς ταῖς νυχτικαῖς διασκέδαστας
του, καὶ νὰ κοπιάσετε εἰς τὸ Βουλευτήριο καὶ νὰ μπῆτε μέσω
γιὰ μέσω, διένας μὲ τὴν παραρροησία την καὶ μὲ τὰ καβα-
λιέρα τα του, καὶ δὲ ἄλλος μὲ ἔνα σερβίτσιόν, καὶ ἔκει νὰ
πάντας μετὰ τὰ σίτητα νὰ μη μᾶς βιβλώσουν φέρο εἰς τὸ πα-

τινέρισμα των παπουτσίων, καὶ έτοι, ἀφέντες ἀνθρώπους, προλαβαίνετε τὸ πολὺ κακὸ ποὺ γέθελατ νὰ μᾶς κάνετε. Κέμεται γιὰ νὰ σᾶς; ἀποδείξουμε πόσο σᾶς; ἀγαπᾶ-
χωστα ἀμέθυστοι, καὶ τότε φανταπίσστε ἀπὸ τὸ Βούλευτήν σας τοῦ
θηναίας ἐδώ θὰ σᾶς λουστράρετε με τὰ παπούτσια χάριτ-
σμα, καὶ δλούστηντιέρους (δλόκληρους), ἀντὶ ἀγαπᾶτε,
σᾶς... σκουβελίζουμε καὶ ἀν δὲν ἀκουστήτε ἑτούτην τὴν φράση,
ἴαν, κακὸ νὰ μὴν ἔχετε, δὲν σᾶς πατεῖη ἡ γλώσσα, πασχίστε
νὰ κάμετε διτι εἰμι πορέστε γιὰ μᾶς, ποὺ εἴμαστε δυοιοί σας;
ἀθρώποι καθώς καὶ οἱ Ὁσρηι, καὶ ἂν δὲν πιτύχετε...

Ἐ, ε, ε, ε, ἐι τὸν διάσολο. Τοῦ λόγου σας πναπῆ
ποῦ πέρνετε τόσο σωρὸ φράγκη τὸν μῆνα ἥγουν, κ' ἔμει; κου-
τράμε, μπορεῖ, ἀν ἄγχαπάτε, νὰ μὴ μᾶς φορολογήσετε γιατὶ
μπορεῖ κιόλας νὰ μᾶς φορολογήσουνε οἱ ἄλλοι χώρες τοῦ λόγου
σας νὰ τὸ κατατάξετε, ή νὰ μὴ τὸ ξέρετε, δηλαδὴ εἰμπορεῖ νὰ
ἔχετε, ἀφέντες, τὸν νοῦ σας εἰς τὴν μουνέδχ ποὺ σας λείπει καὶ
ἄν σα; λείπει ἔμει; εἰμικτθὲ ἐδῶ καὶ εἰμποροῦμε νὰ κάμουμε ἐνα
δάνειο ἀπὸ τὸν Μπακιέρη τοὴν Πόρτα Ριάλας καὶ νὰ
σας μαντενίρουμε

Σας παρακαλοῦμε οἵτε νὰ ξεμπερδέψετε αὐτὸ τὸ φορολόγημα,
καὶ εᾶς παρακαλοῦμε νὰ διαβάσετε καὶ τὸ ἀποκαταθεῖδ ποίγημα
τὸ δόπειο ἐκάμανε ὁ Μανιὲς καὶ οἱ ἄλλοι γραμματισμένοι ἀπὸ
τὴν κομπανία τοῦ συλλόγου μας, γιὰ νὰ σᾶς ὑποχρεώσουν περι-
στέρω.

Ἐδώ εἶναι τὸ ποτῆμα.
Ἄφεντες ἀντιμούτσουνος νὰ μὴ μᾶς ἀμελεῖτε,
γιὰ μᾶς καὶ γιὰ ταῖς πάτιναις γιὰ πάντα νὰ μιλεῖτε.
Κι ἂν ἴσως δὲν ἐμάθετε ποτὲ νὰ συζητεῖτε,
νὰ χάσετε τὰ μάτια σας, (?) νὰ μὴ μᾶς λησμο-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΙΓΑΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ - ΚΩΔΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Έμας νὰ υπερχεπίσετε μ' δη τὴν λεβεντιά σας,
κι αὐτὰ πουντικιά κι ἐκλάδος σας, κι ἀρμόδια γιὰ δουλειά σας;
Γιὰ πάτινες, γιὰ μπρόκολαις φροντεῖστε, γιὰ ντομάταις
έσκλιξ, μπακυροπέπονα, γιὰ πράσσαις γιὰ πατάταις,
γιατὶ μ' αὐτὰ θρεφόμασθε οἱ κακομητρασμένοι,
κι ἀν θέλετε σᾶς κάνουμε προέδρους οἱ καῦμένοι.

Την προγραμμένοι δῆλοι οἱ λουστρατζήδες.

Ότι ακριβὲς ἀντίγραφων ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τοῦ συμβουλίου
τῶν λουστρατζήδων, γιὰ νὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν ἑρμηνεία
«Βούκινο».

Γιὰ τὸ ἀληθινὸν τῆς ἀντιγραφῆς;

Ο Γραμματέας
MANIΣ

Φίλε Νίκο δημοσίευστε τὸ «Βούκινο» σου τὰ ἔξη;

Ο κύριος . . . που ἔχει γιὰ γυναικά μίαν . . . κοκόταν,
ἡ δηποία, καθώς λέγουν αἱ κακαῖς γλώσσαις, ἔχει καλήν καὶ μεγά-

λην καοδιά, καὶ εἰμιτοῖς νὰ ἡγαπεῖς καὶ ἄλλον, καθὼς οὐρμό-

σοι θῆλοι σχεδὸν γυνωρίζετε, τούτος δύνιος, ξαναλέγω, ἀγαπά-

μίαν ἄλλη, καθὼς ἔπιστης γυνωρίζετε. Γαῖ, πρόσλατις τούτος ὁ
κακόμοιος, φοβούμενος νὰ υπάγῃς ἀπὸ ήμέσαις εἰς τὴν λα—σω

μένη του, μην γάντισθαι τὸν βουρδουλίτη, ἔγρα-

ψε μίαν ἀπισχολὴ πόδις αὐτὴν καὶ ἔπειτα ἐπροσάλεσε τὸν ὑπά-

ρέτη του καὶ τοῦ λέγει. Νά, πάτες αὐτὸν τὸ γράμμα εἰς τὴν γι-

κυρᾶς σου ἡ κανενὸς ἄλλου, γιατὶ σ' ἐσκότωσε. Ποσεγε μὲ μι-

στικότητα. Ό υπηρέτης τοῦ ἀπαντῆ. Αφέντη μη φέρσατι, εἴ

μει πλὺ μυστικός, καὶ δὲν πιστεύεις βρώτης τὴν κυρά. Ό

ἀφέντης θυμωμένος τοῦ λέγει. Τι λέ; μωρὲ μ πέστισ!

— Ό υπηρέτης φοβισμένος ἀποκρίνεται: Άγντρ . . . σου εἶπε
παναπή! . . . γιὰ νὰ . . . πληριφορηθῇ; ἀπὸ τὴν κυρά . . . δτι

εἶπε . . . ἀρέντη, μυστικός. Δὲν μοῦ δίνει τοῦ λόου της γρα-

φάδας; καθὼς μέρα γιὰ τόπους; Σου εἶπα εὔτε τοῦ λόου σου ποτέ

τίποτα; Τότε τὸ ἀφεντικὸ του τοῦ λέγει: πήγανε! δ ὑπέρε-

της εἶπε προσκυνῶ κ' ἔφυγε καὶ ἔμεινε δ κύριος αὐτὸς;
καὶ ἀρριστεῖ νὰ μιλεῖ, κ' ἔγω ποῦ ημουνχ κλεισμένος; εἰς τὸ ἄλ-

λο δωμάτιο, εἰς τὸ δόποι δὲν τοῦ συγχωρεῖται ἀπὸ τὴν γυναι-

του νὰ μπάνει, ἔκουε νὰ λέγει τὰ ἔξη; Εγώ ἐνδικάζω δι τοῦ
δέ τὰ ἔξει δ υπηρέτης. ἀλλ' ἀφοῦ . . . τὰ ζέρει αὐτὸς, θὰ τὰ ζε-

ρει καὶ ὅλος δ κόσμος, γιατὶ ἔμεινε τοῦ σπιτιοῦ τὰ μυθιστόν με

τίποτα. * * * Ε! δὲν πειράζει ἔγω δειχνω πῶς δὲν εἰζεύρω

Γιά σου Νίκο μου

Διάβολος

Πρώτη Σ. Β Γνωμοδοτήσετε, εὐγενεῖς μου ἀναγνώστρικες καὶ
σατυρόφιλοι ἀναγνώσταις μου, καὶ εἰπέτε μου πῶς νὰ δνοματο-

αὐτὸν τὸν τόσο ἀνεχτικὸν ἄνδρα;

Δευτέρα Σ. Β Τὴν στιγμὴν ποῦ ἔγραψε τὴν ὑπέρτηρη ἀράδα
μπάνειεις εἰς τὸ δωμάτιο μου ἐσε: εἰλιμινεστατος φίλος μου, καὶ
βλέποντας τὸ δ, τι ἔγραψε μοῦ λέγει: γεάφεως τόσο τὴν γνω-

μοδότηροι μου. Καὶ ποιά εἶναι τὸν ἔρωτῶ; γεάφε μοῦ λέγει:

Beccone contento. (Μέγας τούγος εὐχαριστη-

μένος.). Τοῦτο δὲν σᾶς ἐμποδίζει νὰ εἰπῆτε καὶ ὅμεις καὶ

σα, τὴν γνώμη σας;

(Ἐξακολούθησε τῆς απαντήσεώς μου εἰς τὴν ἐπι-

στολὴ τοῦ Ταμπουρλονιάκαρα)

καὶ τέλος πάντων γίνεται θηρίο ἀνημένωτο, τίγρις, ἀρκούδη, καὶ
ποτὲ δύμως καὶ γάτης (μὲ συμπάθειο). Μόλις δύμως καυριὲ τοῦ
χρυσογελάση, ἀν τὸ ιο ντὲλ πασσάτο, γίνεται
υπαίγνιο καὶ λεπομονεῖ δῆλα τὰ κακά των. Βεκταλκής; Λοιπὸν
εἰς δ, τι παθαίνεις ἀπὸ ταῖς γυναικίς, ἐπὶ εἰσαὶ δ αἴτος, γι-

τὶ δὲν ἔμεινες; ἀκόμη πῶς πρέπει νὰ ταῖς μεταγενειοῦθεν; Μήθε δι

ὑπάρχουν κάτοιοι φιλόσοφοι, οἱ δόποι; ως φάνεται, θὰ ἔχει
εὐχαριστημένοις ἀπὸ ταῖς γυναικίς καὶ ταῖς ἐπικινοῦσαν· καὶ ἄλ-

λος εἶπε δτι, η γυναῖκα εἰναι τὸ χάρισμα τὸ δ ποιοῦ μ αὶ

τὸ δ ποιοῦ μ αὶ ἔχαρισμενος εἰναι δούρανδες. (Λαγουνῆς).

Άλλος, δτι δὲ νύ πάρχει ὡραίστερο περιδέ-

εισιο ἀ πὸ τοὺς δυοβεαὶς αχιονας μιαὶς γυ-

ναι καὶ δι ποῦν ἀ γαπαὶ καὶ ν' ἀ γαπαὶ εἴ-

ται (Β Ούγκω) καὶ τόσα, καὶ τόσα ἄλλα τὰ δοτούσιει πε-

σιτὸν νὰ ἐπανελθω. Περιεγο δύμως; εἶναι, ποῦ δῆλοι αὐτοὶ ποὺ

ἔπαινον ταῖς γυναικίς δεν κάνουν λόγο γιὰ στεφνοχάρτια καὶ
λοιπά.

Καὶ ἀφοῦ ἐμβήκαμε εἰς τὴν γυναικείαν θάλλασσαν· τοῦ δι-

ηγοῦ καὶ εἴναι ἔπιστης γυνωρίζετε. Γαῖ, πρόσλατις τούτος ὁ

κακόμοιος, φοβούμενος νὰ υπάγῃς ἀπὸ ήμέσαις εἰς τὴν λα—σω

μένη του, μην γάντισθαι τὸν βουρδουλίτη, ἔγρα-

ψε μίαν ἀπισχολὴ πόδις αὐτὴν καὶ ἔπειτα ἐπροσάλεσε τὸν ὑπά-

ρέτη του καὶ τοῦ λέγει. Νά, πάτες αὐτὸν τὸ γράμμα εἰς τὴν γι-

κυρᾶς σου ἡ κανενὸς ἄλλου, γιατὶ σ' ἐσκότωσε. Ποσεγε μὲ μι-

στικότητα. Ό υπηρέτης τοῦ ἀπαντῆ. Αφέντη μη φέρσατι, εἴ

μει πλὺ μυστικός, καὶ δὲν πιστεύεις βρώτης τὴν κυρά. Ό

ἀφέντης θυμωμένος τοῦ λέγει. Τι λέ; μωρὲ μ πέστισ!

— Ό υπηρέτης φοβισμένος ἀποκρίνεται: Άγντρ . . . σου εἶπε
παναπή! . . . γιὰ νὰ . . . πληριφορηθῇ; ἀπὸ τὴν κυρά . . . δτι

εἶπε . . . ἀρέντη, μυστικός. Δὲν μοῦ δίνει τοῦ λόου της γρα-

φάδας; καθὼς μέρα γιὰ τόπους; Σου εἶπα εὔτε τοῦ λόου σου ποτέ

τίποτα; Τότε τὸ ἀφεντικὸ του τοῦ λέγει: πήγανε! δ ὑπέρε-

της εἶπε προσκυνῶ κ' ἔφυγε καὶ ἔμεινε δ κύριος αὐτὸς;
καὶ ἀρριστεῖ νὰ μιλεῖ, κ' ἔγω ποῦ ημουνχ κλεισμένος; εἰς τὸ ἄλ-

λο δωμάτιο, εἴπεται εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο, εἰς τὸ δωμάτιο,

ν περτίνησιν τοῦ κρέστος, καὶ ἐδῶ πωλεῖται 70 λεπτὰ τὴν λι-
τρᾶ, ἐνῷ εἰς τὸν Πειραιά, ἀπὸ ὅπου φέρουν ἐδῶ τὰ βόδια,
πωλεῖται πόδες μίαν καὶ εἴκοσι τὴν δικῆ; ἔ; γιατὶ; 1, 1, 1, 1;
Γιατὶ οἱ φρεστώλαι; εἶναι ὑποχρεομένοι νὰ ἀγοράζουν τὸ κρές
πρὸς 60 λεπτὰ τὴν λίτρα· ἔ; γιατὶ; 1, 1, 1;

"Ενα φρικτό κακούργημα τῶν ὁδρηῶν

Εἰς τὸ Κισνόβιο τῆς Ὀδοῦ, ἔνας Ἐλληνας χαϊστιανός, ὄρθρος, ὄνυμα ζόνενος, Κουκουνάς, ἐπῆγε εἰς τὸ ὁδράκιο λουτρὸν τῆς πόλεων; γιὰ νὰ λουσθῇ, ἐκεὶ δημο; τὸν ἀσπάξενον οἱ ὁδροὶ καὶ τὸ ἔριξαν μέσα σὲ ἔνα καζάνι γεμάτο ἀπὸ νεῦρο βοστό, καὶ ἐκεῖ μέτα ὁ δυστυχής τεφύχησε ἐπειτα οἱ ὁδροὶ ἔβγαλαν τὸ πτερύμα τοῦ ἀπὸ τὸ καζάνι καὶ ἦσαν δύο παραμοσφωμένο καὶ ἐπῆγαν καὶ τὸ ἔριξαν εἰς ἔνα γωράφι. Ἀπὸ ἔτοις φαίνεται ἡ πολιτεία αὐτὴ τῶν ὁδρηῶν δὲν εἰς αἱ ἀπλῆ ἔκδηλησι ἐναντίον Ὁρθροῦ χαϊστιανοῦ, ἀλλὰ ὑποθέτεται ὅτι ἐπειδὴ σιμόνει τὸ Πάσχα τους καὶ ἔχουν ἀναγκὴ ἀπὸ χαϊστιανικὸν αἷμα, πολὺτο θὲ τὸν ἔφραξαν καὶ ἐπειτα θὰ τὸν ἔσωσιν μετα εἰς τὸ καζάνι, γιατὶ — καὶ εἶναι ἄξιο παρατηρησεως — ὅποιο κακούργημα κάμουν οἱ ὁδροὶ τὸ ἐκτελοῦν εἰς ταῖς ἡμέραις ποὺ πλησιάζει τὸ πάσχα των.

Πολλοὶ ὁδροὶ γραματισμένοι ἐπόλμηταν νὰ δαψέσουν, ὅτι γιὰ νὰ κάμουν τὸ πάσχα των τοὺς χριστεῖται αἷμα χαϊστιανικό, καὶ ἔγραψεν πολλά, ἔχοιστως εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησι τῶν δύο κισμῶν» («Revue de deux Mondes»), ἀλλὰ δὲν εἰμπόρεσαν νὰ διεψέσουν αὐτὴν τὴν πράξιν, ἢ δοτοία ἐπαληθεύεται ἀπὸ τὸν Δικαὶον Λαζαρέ δόποιος ἦσαν ὁδροὶ; καὶ τοῦτο τηρήθηκε καὶ ἔγινε Χριστιανὸς Ὁρθροῖς καὶ καλόγερος, καὶ δόποιος ἐπονομάσθηκε Νόμφιτος καὶ λέγει, εἰς τὸ τύγχανμά του. Τὸ Παύδακά — ὅτι φονεύονται τοὺς χριστιανοὺς καὶ λαμβάνουν τὸ αἷμα των Τοῦτο τὸ μυστικὸν λέγει δικαλόγερος Νόμφιτος, δὲν εἶναι νων στὸ εἰς δόλους τοῦ; Ιουδαίους, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς ὁρθρίους (χριστιανούς), εἰς τοὺς γραμματεῖς καὶ φρισταῖς, οἱ δοποὶ δονομάζονται ἀπὸ τοὺς ἀλλούς δρηγοὺς χαὶ σε ἡ δε μ' καὶ τοῦτο τὸ μυστήριο τὸ φλάγουν μὲ πολλὴν μυστικότητα. (1) Δὲ σκοπὸς αὐτῶν, διὸ τὸν δόποιον κάμνουσι τὸν φόνον εἶναι τρίχα αἵτια.

Α'. Διὰ τὸ ὑπερβολικὸν μίσος ποὺ ἔχουν ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν, νομίζονται, ὅτι κάμνονται τοῦτον τὸν φόνον, προσφέρουν θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, καθὼς δὲ Σωτήρας μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε εἰς τοὺς μονητάς του. «Ἐρχεται ὥστε, ἵνα, πᾶς δὲ ποκτεῖνας ἕμας, δοξη λατεσίαν προσφέρει τῷ Θεῷ»

Β'. Γιατὶ πολλαῖς δειπνομίναις, δηλ. μαγίσσαις, ταῖς δοποῖς κάμνουν οἱ ὁδροὶ μὲ αὐτὸν τὸ αἷμα.

Γ'. Ἐπεδὴ οἱ ὁρθροὶ ἀμφιβλητούν, ἵστως νὰ ἦτον διητοῦς, διῆστος τῆς Μαρίας, δὲ ἀληθινὸς Μεστίας, ὅτι ῥάντιζομένοι αὐτοὶ μὲ αὐτὸν τὸ αἷμα, θέλει σωθοῦν. (Σ.Β. Κι; ἀλλο δύλλο θὲ γράψουμε καὶ εἰς ποὺ βέλι, τῶν δρηγῶν εἶναι γραμμένο τὸ νὰ μισοῦν τοῦ; χριστιανοῦ; καὶ λπ.).

Λοιπὸν ἔμεις ἐσχηματίζεται τὴν γνώμη ὅτι τὸ κακούργημα ποὺ ἔκαμψαν οἱ ὁδροὶ εἰς τὸ Κισνόβιο τῆς Ὀδοῦ δὲν εἶναι ἀπλὸς φόνος γιὰ ἐκδίκησι, ἀλλὰ γιὰ νὰ πάρουν χριστιανικὸν αἷμα Ποιός ξέστι τὶ ἀλλὰ να ἐσυνέβηται εἰς δόλον τὸν κότυρο καὶ εἰς αὐτοὺς ταῖς ἡμέραις ἀπὸ αὐτὸν τὸ γένος ποὺ εἶναι ἀρρεσμένο ἀπὸ τὸν Θεό.

Τὴν περιστάμενη Παρασκευὴν ἐνῷ ἐψήλλονταν εἰς τὴν Ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος οἱ οἰκοι τῆς Θεοτόκου, δὲ Κουτο-Τάξεις, ὅμιλοις μὲ μίαν λύσσα—ομενην καὶ τῆς ἔδινε τὸ μενιδη-

ταὶς κουβενταὶς τῶν.

Μὲ μωρὲ Σλάκα, κτήνος, Τάση, τὶ τῆς ἐζάλεφες τὰ στραβά της τὰ μάτια, ἢ τὰ τρουμπα—χειλιατης. Φτοῦ σας κτήνη καὶ τὰ δύο εἰσθε.

Τὸ ἔδιο βράδικαὶ εἰς τὴν ἔδια Ἐκκλησία δύο γυναίκεις ἔλεγαν εἰς τὸν ὑπηρέτην (κανδηλανάρτη) νὰ τοὺς εὔρῃ δύο στασίδια καὶ τοὺς τὰ πληρόνου, καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθηκεῖ δὲν εἰμπορῶ γιατὶ εἶμαι ἀσθετής. Μὲ νὰ σᾶς πῶ, κυράδες, πχληγούνατα, τὶ ἐκάμπατε τὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ; Θέατρο: Τότε; ἀς δίνουν καὶ εἰσηγήσια γιὰ νὰ πιάνετε δόλαις σας τὴν πρίμα φίλα (πρώτα εἰς θέσης) καὶ οἱ ἄνδρες παγακιούμε εἰς τὸ γυναικεῖο. Ντροπή σας, ἀσθετής;

Αύτρωσέ μας. Δεσπότη μου, ἀπὸ αὐτοῖς καὶ διάταξε νὰ πηγαίνουν δόλαις εἰς τὸ γυναικεῖο καὶ ἔτοις, σύτε δὲν μᾶς σκανδαλίζουν.

Εἶναι κάποιοι δημοτικοὶ σύμβουλοι οἱ δποῖς θέλουν νὰ καταδαρφίσῃ η Πόρτα-Ριάλα, γιατὶ λέει τοὺς ἐμποδίζει τὸν δέρχοντα δόλαταν τὴν καταδαρφίσουν θα τοὺς χαϊδεύσει τὰ μούτρα μυρωδήτος.

Ἐπροσκαλέσθηκε συνεδρίασι καὶ κάποιοι εἰπεν νὰ ἐξεδεύσουν εἴκοσι γιλιάδης; φράγκα γιὰ νὰ τὴν καταδαρφίσουν καὶ νὰ πατρέψῃ δ τόπος. Μήπως ἀν ἔγουν τὴν δέξιη νὰ ὀρελίσουν κανέναν ἐργολάδον, η ἔχουν σκοπὸν νὰ δώσουν τὴν ἐργολάδια τῷ: καταδαρφίσεως εἰς τὸν δημαρχεύοντα; — "Ενας σύμβουλος (καὶ, ἀν δὲν εἰπησοφοποθήκειε κακά, εἶναι δ κύριος Αντώνιος Καποδίστριας ἐμπορος) εἰπεν δέ τι αυτες νὰ ἐξεδεύσουν ταῖς εἴκοσι χιλιαδες ψράγκα γιὰ νὰ καταδαρφίσουν ἀς τὰ ἐξεδεύσουν γιὰ νὰ φέρουν ἔνα μεγάλο ώρολόγιο ἀπὸ τὸν Βύρων καὶ νὰ τὸ στήσουν διπάνω της.

Συμφωνοῦμε καὶ ἐμεῖς μέ τὸν καρ. Καποδίστρια, γιατὶ εἶναι ναγκαίο νὰ ἔχει καὶ ἡ πόλις δισ ωρολόγιο μεγάλο, καὶ ἐκτὸς τούτου εἴπαι καὶ στολιμαρδής. "Αν ἐπιμείνουν πάλι εἰς τὸ νὰ καταδαρφίσουν τὴν Πόρτα-Ριάλα, τότε ἀς καταδαρφίσουν καὶ ταῖς πύλαις: τῆς Σπηλαίας καὶ ἔτοις γίνεται δ τόπος ξεφωτος, καὶ τὸ αὐτὸν διμως διυηρ εἰμπορῶμε καὶ ἐμεῖς νὰ εἰποῦμε νὰ κακαταδαρφίσῃ, τι ἀρχι καὶ ο, γιατὶ τώρα πρέπει νὰ γένουν δλατ τ ση μ δ α σ σὰν τὸν Κόντε Νάνε καὶ νὰ τὰ τουλουπόνουν μὲ σεντόνια, καὶ νὰ τὰ δεστουλουπόνει δ Μάστρο—Μιχάλης ὅποτε θέλει τὸ Σόδη Τζρυζέσμα! Νά, μὰ τὸ Φέ, τέτοιαι ντουλεικής εσερει κα κάνει.

Κύριε ἀστυνόμε, εἰς τὸ καντοῦντο ου Δήμα (Οδός Δημοδόκου) καθονταὶ τρεις τέσσαρες Μηχαλινατ; καὶ ἐκτὸς ἀπὸ δύο για κάνουν, βρίζονται, καὶ ἀναμεταξύ των μέρη μετημέστι, καὶ αἱ τίμιαις οἰκογένειαις ὑποχρεούνται νὰ κλισιούνται μέσα σπίτι των, γιατὶ δὲν εἰμποροῦν νὰ προβλουν εἰς τὸ πατράκι των χωρὶς νὰ ἀκάπνουν καὶ μίαν αἰτησότατη λέξι: διάταξε, λοιπὸν δ φρόντισε, δ κάπις δ, τι διαβόλο θέλεις, γιὰ νὰ ταῖς περιμάσῃς δ νὰ ταῖς διώξῃς δ πὸ ἐκεῖνο τὸ σοκάκι: γιατὶ κατηγήτησην ἀνυπόφοροις; καὶ φωνάζεις δλη δ γειτονιά δ ἐναντίον του. Βλεψθερεσ δοιπόν ταῖς τίμιαις οἰκογένειαις ἀπὸ ταῖς δηνησυχίαις καὶ ταῖς βρισιατ; καὶ λοιπά . . . καὶ λοιπά τῶν Μηχαλινῶν, ἀφοῦ δὲν κάνεις τίποτα ἀλλο "Αγ δὲν λάθης μέρος καὶ εἰς αὐτὸν τότε ἀλήθεια θὰ εἰποῦμε γιὰ νὰ ἰδούμε πρώτα τὸ τί Οχ κάμης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΕΩΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΕΩΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL.Σ4.Ν.Υ1 φ5.0025